

Ordføreren (Sørensen [Sejflod]): Der blev jo vedtaget nogle Ændringsforslag ved anden Behandling, og jeg anbefaler at stemme for Lovforslaget nu ved tredje Behandling.

Brorsen: Vi stillede nogle faa Ændringsforslag ved anden Behandling, men disse Ændringsforslag blev forkastet, og saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det efter vor Opfattelse utilfredsstillende. Vi kan derfor ikke stemme for det. Men Sagen gaar jo nu til Landstinget, og jeg formoder, at Forhandlingerne skal føres videre deroppe, og jeg skal derfor tilraade Tingets Medlemmer nu ved tredje Behandling at undlade at stemme.

Fibiger: Som Lovforslaget fremtræder her ved tredje Behandling, er det en Forringelse baade af den Kødlov, vi har, og ogsaa af det oprindelige Lovforslag. Mit Parti kan derfor ikke stemme for Lovforslaget, men da vi er af den Opfattelse, at det vil være godt at have en Kødlov i Fremtiden, og haaber, at Lovforslaget under Sagens videre Behandling kan blive forbedret, skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at undlade at stemme.

Jens Thomsen: Ved første og anden Behandling af Lovforslaget rettede jeg en Forespørgsel til Landbrugsministeren om, hvorvidt Reguleringsudvalget ikke havde givet Indstilling om Forhøjelse af Destruktionsprisen. Da jeg fremdeles er uden Svar paa mit Spørgsmaal, gaar jeg ud fra, at nævnte Indstilling er afgivet, og at Ministeren har saboteret Prisforhøjelsen. Det er i Virkeligheden i Strid med Lovens Forudsætninger, idet det i Betænkningen udtaltes, at Destruktionsprisen skal sættes til 40 Øre, for saa vidt der er Penge nok dertil.

Ved anden Behandling af Lovforslaget udtalte den højtærede Landbrugsminister til den ærede Ordfører for Kommunisterne, at Arbejdslønnen, der kan opnaas ved Kødproduktionen, er den laveste, der overhovedet betales noget Sted. Disse Udtalelser er rigtige, men hvorfor forringer Landbrugsministeren saa disse laveste Arbejdslønninger ved at sabotere Prisforhøjelsen?

I Betænkningen til nærværende Lovforslag motiveres Forslaget om at tage 3 Mill. Kr. til rent sociale Formaal med, at der er Overskud i Kødordningen. Dette Overskud er til Stede, netop fordi den højtærede Landbrugsminister gennem Sabotering af Prisforhøjelsen har forringet de

laveste Lønninger, der overhovedet betales noget Sted. Jeg beviser med den højtærede Ministers egne Udtalelser, at Udgifterne til de sociale Formaal paalægges de laveste Lønninger i Stedet for at overføres til de sociale Udgifter og paalignes efter Bæreevne.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte ved anden Behandling, at Forbrugerne i Øjeblikket betaler 40 pCt. mere for Kød nu end før Krigen, til Trods for at Producenterne faar 40 pCt. mindre for Kreaturerne. Baade Forbrugerne og Producenterne har fælles Interesse i, at Spændvidden mellem de to Priser er den mindst mulige, men ved at belaste denne Forbudspris med Udgifterne til rent sociale Formaal forøger man Spændvidden, og det beviser netop Fejlen ved dette Princip, og Diskussionen, om Socialhjælpen bæres af Forbrugerne eller Producenterne gennem Slagteafgiften, er jo i Virkeligheden en ringe Trøst. Kødlovgivningen havde til Opgave at hæve de urimeligt smaa Kreaturpriser, og der er i Virkeligheden Grund til at fastholde denne Formaaalsparagraf, saa det ikke kommer til at hemme den Prisstigning, som yderligere Efterspørgsel i Virkeligheden betinger.

Da Kødloven blev ført ud i Praksis, gav Eksportudvalget Tilskud til Eksporten baade til Tyskland og Italien for at hæve Priserne ogsaa her paa Hjemmemarkedet. De Penge, der var nødvendige til dette Formaal, blev bevilget af Reguleringsudvalget og betalt af Slagteafgiften. Nu gaar man den modsatte Vej, idet Producenterne ikke faar den fulde Pris, som Tysklandsalget i Virkeligheden betinger. Denne Fremgangsmaade trykker Prisen paa Hjemmemarkedet, og det er ikke rigtigt, især naar det erindres, at Forbrugerne nu betaler 40 pCt. mere for Kødet, samtidig med at Producenterne faar 40 pCt. mindre for Kreaturerne end før Krigen.

Mit Parti havde ønsket at faa rimeligt Hensyn til Landbruget sikret i Loven, men da det ikke kan gennemføres, henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister og Administrationen af Kødloven, at rimeligt Hensyn til Landbruget gennemføres administrativt derved, at Andelsselskaberne, D. L. K. og Eksportforeningerne faar Ret til Passersedler, saaledes at de kan eksportere deres egne Kreaturer. Derved gaar Udviklingen et godt Skridt i den rigtige Retning, idet der bliver friere Handelsforhold til Gavn ikke blot for Landbruget, men ogsaa for alle dygtige Handelsmænd, og vi har jo god Brug for den Ungdom, der i Øjeblikket spærres ude fra Forret-